

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 52

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤ. 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΕΠΤ. 10

Τιμή συνδρομής: διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα κατ' ἔτος· Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος· κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 11 Ἰανουαρίου 1875.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Κατ' ἐπίμονον ἀπαιτήσιν πολλῶν συνδρομητῶν, ἐπιθυμούντων νὰ ἔχωσι δλόκληρον ἀπ' ἀρχῆς συλλογὴν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος, ἐσχηματίσθησαν, διὰ τῆς μετατυπώσεως τῶν ἐξαντληθέντων φύλλων ὀλίγα τινὰ πλήρη σώματα τοῦ «Ἀσμοδαίου», ἅτινα δεθέντα εἰς τόμον ἐξ εἰκοσιῶν τυπογραφικῶν φύλλων πωλοῦνται ἐν τῷ γραφείῳ ἡμῶν ἀντὶ Δρ. 14 ἕκαστον, ὡς καὶ χωριστὰ φύλλα διὰ συμπλήρωσιν συλλογῆς πρὸς λεπτ. 25 ἕκαστον.

Ἡ ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ

ΣΚΝΙΗΣ

Ὡς τὰ ἐπικά ποιήματα δι' ἐπικλήσεως τῆς Μούσης, οὕτω καὶ πάντα ἀνεξαιρέτως τὰ κατὰ τὴν λήξασαν ἐβδομάδα ἐκδοθέντα ἀθηναϊκὰ φύλλα ἄρχονται διὰ λακτίσματος κατὰ τοῦ συντάκτου τῶν περὶ Φαναρίου ἄρθρων ἐν τῷ «Λαῶ». Ὁ «Ἀσμοδαῖος» παραιτεῖται τῆς υποχρεώσεως ταύτης φοβούμενος μὴ λερῶσιν τὰ ὑποδήματα του, τρίβων αὐτὰ εἰς τὴν «καλλιέλιαν ἔδραν».

***

Οἱ δημοσιογράφοι ὑπάγονται εἰς δύο ἀκριβῶς ἀπ' ἀλλήλων διακεκριμένας κατηγορίας: Α" εἰς ἐκείνους κατὰ τῶν ὁποίων ἔχων τις παράπονον δίδει εἰς δύο φίλους του ἐντολὴν νὰ ζητήσωσιν ἐξηγήσεις, Β" εἰς ἐκείνους παρ'

ὧν ὑβριζόμενός τις δίδει εἰς δύο ἀχθοφόρους δέκα τάλητρα, ἵνα ξυλοφορτώσωσι τὸν ὑβριστὴν. Ἄλλ' ὁ κ. Μάνος ἔκαμιν εἰς τὴν σύνταξιν τοῦ «Λαοῦ» τὴν τιμὴν νὰ λησμονήσῃ ὅτι αἱ μόναι κατάλληλοι εἰς τὰ ἄρθρα αὐτοῦ ἀπαντήσεις φύονται εἰς τοὺς κορμούς τῶν δένδρων καὶ δίδονται ὑπὸ μανιατῶν.

***

Τὸ ἐν τῷ «Ἐθνοφύλακι» τῆς 3 Ἰανουαρίου κείμενον ἄρθρον κατὰ τοῦ πέμπτου κόμματος ἀπέδωκαν πάντες οἱ συναδελφοὶ ἡμῶν εἰς τὸν ἀξιοτίμον κ. Ζαῦμην· ἡμεῖς ὅμως κρίνοντες ἐκ τοῦ ὕφους αὐτοῦ θεωροῦμεν ὡς μόνον ἱκανὸν πρὸς συρραφὴν τοιοῦτου ἐπιθετολογίου τὸν ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ καθηγητὴν τῆς ἐλληνικῆς ἕβρεολογίας κ. Κόντον. Ὡς ἀρκοῦσαν ἀπόδειξιν τῆς ἀληθείας τοῦ ἰσχυρισμοῦ ἡμῶν περιοριζόμεθα νὰ παραθέσωμεν κατὰ σειράν τὰ ἐν τῷ ὀλιγοστίῳ τούτῳ ἄρθρῳ ἀποδιδόμενα τῷ κ. Τρικούρη ἐπίθετα.

1. Ἄθλιος.
2. Ἐλεεινός.
3. Αὐθάδης.
4. Ἀπατεῶν.
5. Ἀνόητος.
6. Κεφάλαιος.
7. Βιοθανής.
8. Συκοφάντης.
9. Ἀρχοπένης.
10. Ἀναίσχυντος.
11. Αὐθρέμπορος.
12. Κατάσκοπος.
13. Πλαστογράφος.

ΗΓΕΙΡΕ ΖΑΙΜΗΣ

***

Ὁ κύριος Chesterfield ἔλεγεν ὅτι δὲν ἤγάπα τὸν Ὀμηρον, διότι οἱ ἥρωες αὐτοῦ ἀνθυβρίζονται διὰ «porter's like language» ἥτοι ἀρθογραφικῆς γλώσσης. Τί ἤθελεν εἶπει ὁ μακαρίτης Ἀδελφός περὶ τῆς γλώσσης τῶν ἀπογόνων τοῦ Ὀμήρου, ἂν εὐρισκόμενος σήμερον ἐν Ἑλλάδι ἐπίστρευε τοὺς συκοφάντας, τοὺς ἰσχυριζομένους ὅτι ἀρχιτέκτων τῆς ἀνωτέρω παρραθεύσεως στήλης εἶναι ὁ μετριοπαθὴς πρόεδρος τῆς ἡμετέρας Βουλῆς κ. Ζαῦμης;

* *

Ὁ κ. συντάκτης τῆς «Παλιγγενεσίας», πληροφορηθεὶς, φαίνεται, ὅτι κατὰ τὸν Ἑρασμον συγχωρεῖται καὶ εἰς τὰς ἀρκτους νὰ χαριεντίζονται, ἠθέλησε νὰ ἐπιδειξῆ καλῆς πνεύμα κατὰ τοῦ πρώην ἀυθέντου του, λέγων ὅτι κ. Τρικούπης μεγαλαυχεῖ διὰ τὰς ἐλευθέρους ἐκλογὰς τοῦ «ὡς νὰ εἶχεν εἴρει ΤΟΝ φιλοσοφικὸΝ λίθον». Συμβουλοῦμεν τῷ κ. τούτῳ ν' ἀγοράσῃ γραμματικὴν, ἢ μᾶλλον λισγάριον, διότι τὰ ἐννέα δέκατα τῆς Ἑλλάδος εἶναι εἰσέτι ἀγεώργητα ὅσον ἢ διάνοιά του, ἐπιδεικτικῶς ὅμως γεωργίας.

* *

Κατ' αὐτὰς ἀνέτειλε καὶ ἄλλος πάλιν συνάδελφος ὁ «Χρονογράφος», γραφόμενος ἑλληνιστὶ καὶ γαλλιστὶ ὑπὸ τινος Πυλαρινοῦ. Ποικεῖναι τὰ πολιτικὰ αὐτοῦ φρονήματα δὲν ἤδυνήθημεν νὰ ἐνοήσωμεν, διότι τὸ ὄρος του εἶναι σκοτεινόν, παρατηρήσαντες ὅμως ὅτι τὴν «ἐνεργὸν πολιτικὴν» μεταφράζει «politique énergiqne» τὸν «βασιλικὸν ἐπιτροπὸν παρὰ τῇ ἱερᾷ Συνόδῳ» «procureur du roi», πάντα δὲ τὰ θηλυκὰ ἐπίθετα τῆς Γαλλικῆς μεταβάλλει εἰς ἀρσενικά καὶ τ' ἀνάπαλιν, ὑποθέτομεν ὅτι, ἐνθαῦρονθεὶς ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Τσιθανοπούλου, ἐπιδιώκει καλῆς παρὰ τῷ κ. Κουμουνοδούρῳ τὴν σύστασιν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἑδρας τῶν «νεολατινικῶν γλωσσῶν».

* *

Πλὴν τοῦ «Χρονογράφου» ἀνέλαμψε κατὰ τὰς παγεράς ταύτας ἡμέρας καὶ ἡ «Ἐστία». Παρ' αὐτῇ τοῦ «Ἀσμοδαίου» οἱ ὀδόντες οὐδεμίαν εὐρον ἐστίασιν. Ὁ πρῶτος ἀριθμὸς εἶναι Ἀχιλλεὺς χωρὶς πτέρναν. Παρηγορούμεθα διὰ τῆς ἐλπίδος ὅτι οἱ ἐπόμενοι δὲν θέλουσιν ἁμοιάζειν τῷ πρώτῳ.

ΘΕΟΤΟΥΜΠΗΣ

KIBΩΤΙΟΝ

Κύριε Συντάκτη τῷ „Ἀσμοδαίου“

Μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ «Ἀσμοδαίου» δημοσιευθεῖσαν εἰδήσιν περὶ λυσσαλέας καταστάσεως τοῦ κ. Κ. Σαριπόλου, συνέστη, λέγουσι, συμβούλιον ἰατρῶν, ὅπως σκεφθῆ περὶ σωτηρίας τοῦ πολυτίμου ἀνδρός. Καὶ ὁ μὲν προέτεινεν ὡς θεραπευτικὸν μέσον τὴν καυτηρίασιν ἄλλος δὲ ἐθεώρησε ταύτην ἀνωφελῆ, καθίσον ὁ ἀσθενὴς πρὸ πολλοῦ ἔχει τὴν συνᾶδασιν καυτηριασμένην ἕτερος πάλιν ἰσχυρίσθη ὅτι αἰμαστυρίασιν δίνονται νὰ προκαλέσωσιν ὠφέλιμόν τινα ἀντικαταστάσιν εἰς τὸ νευρικὸν σύστημα τοῦ λυσσῶντος. Αἰετὰ καὶ αὐτὴ ἡ πρότασις ἐνκυράχησε, παρατηρήσεως γενο-

μένης ὅτι ὁ ἀνθρωπος οὗτος προπόντως ἐξήραπίσθη καὶ ἐμαστιγώθη ὑπὸ Χριστιανῶν καὶ Τούρκων, πάντοτε δὲ ἀνωφελῶς.

Ἐπὶ τέλους ἐγένετο πρότασις περὶ διορισμοῦ του εἰς τὸ Πανεπιστήμιον, θεωρηθέντος ὡς θεραπευτικοῦ μέσου ἄλλὰ καὶ αὕτη ἡ πρότασις ἐπολεμήθη, καθότι ἐὰν μετὰ νέον τινὰ διορισμὸν ἐπέλθῃ καὶ τρίτη παύσις, οὐδὲν φέμωτρον θέλει δυνηθῆ νὰ προφυλάξῃ ἡμᾶς κατὰ τῶν ρυπαρῶν ὀδόντων τοῦ λυσσαλέου καθηγητοῦ. Ἄλλο λοιπὸν φάρμακον δὲν ἀπομένει εἰμὴ τὸ κλασσικὸν κατὰ τῆς λύσσης, λουτρὸν δηλ. εἰς τὸν Φάληρον μὲ μεγάλην πέτραν εἰς τὸν λαίμῳν.

Z...

Ἀργοστόλιον 5 Ἰανουαρίου 1876.

Κύριε Ἀσμοδαῖε,

Ἄφου καταγίνεσαι εἰς συλλογὴν ἐπαρχιακῶν ἐπιγραφῶν, λάβε ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν κάτωθι, ἥτις στολιζέει μίαν τῶν κενωτέρων ὁδῶν τῆς πόλεώς μας.

ΤΟΠΟΣ ΔΙΑ ΖΩΑ

ἦτοι

ΖΩΟΣΤΑΣΙΟΝ

Καθὼς βλέπετε, ἡ ἐξήγησις τοῦ *Τόπος δια ζῶα*, εἰς τὸ ἑλληνικώτερον, εἶναι δι' ἐκείνους τοὺς Ἕλληνας ὁποῦ δὲν ἤθελε ἐνοεῶν τὰ γραικικά. Σὰς στέλομεν δὲ τὴν ἀνωθι δήλωσιν ἐπειδὴ, ἂν σὰς περισσεύουν ζῶα αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας, ἠμπορεῖτε νὰ μᾶς τὰ στείλετε.

E...

Κύριε Συντάκτη,

Μανθάνομεν ὅτι ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν *Κτηματογεωργικὴ Τράπεζα* κατασκευάζεται ἐν παμμέγεθες Ὀλλανδικὸν τυρίον, ἵνα καθίσωσι καὶ καταγεράσωσιν ἐν αὐτῷ τινὲς παλαιοὶ ποντικοὶ, φίλοι ἐνὸς φίλου μας. Εἶναι δὲ προωρισμένον τὸ τυρίον τοῦτο νὰ προσελκύσῃ διὰ τῆς ὀσμῆς του καὶ ἄλλους ποντικούς, καὶ ν' αὐξήσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν φίλων τοῦ φίλου μας. Φοβούμεθα ὅμως ὅτι τὸ εὐῶδες καὶ ἀναπαυτικὸν αὐτὸ τυρίον δὲν θέλει ἐπὶ πολὺ διαρκέσει. Οἱ κατοικοῦντες ἐν τυρίῳ ποντικοὶ τρώγουσιν ἐξ αὐτοῦ, ὥστε ἐπὶ τέλους δὲν ἀπομένει εἰμὴ ὁ ἐξωτερικὸς αὐτοῦ κόκκινος φλοιὸς, ὡς πάντες γνωρίζομεν. Χρησιμεύει ἐνίοτε οὗτος εἰς τὰ μακκαρούνια, ἀλλ' οἱ ἐξωθεν ὑπὸ τῆς ὀσμῆς προσελευσόμενοι ποντικοὶ οὔτε τοῦ φλοιοῦ δὲν θέλουν ἀφήσει τίποτε.

Παρακαλοῦμεν λοιπὸν τοὺς γάτους τῆς Βουλῆς νὰ προσέξωσιν εἰς τὸ παρασκευαζόμενον αὐτὸ ποντικοκομεῖον.

Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος τυρίον θέλει κατασκευασθῆ ἐκ τοῦ γάλακτος δύο εὐτραφῶν ἀγελάδων, ὧν ἡ μὲν καλεῖται Ἑθνικὴ ἡ δὲ Ἴονικὴ, ἃς ὁ φίλος μας θέλει ἀλμέξει διὰ πίεσεως. Ἐπειδὴ ὅμως πολὺ συχνὰ ἀλμέγονται αἱ ἀγελάδες αὗται διὰ τοῦ τρόπου αὐτοῦ, εἰδοποιούμεν τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ βοσκούς των ὅτι μετ' ὀλίγον δὲν θέλει μείνει εἰς αὐτὰς παρὰ μόνον τὸ τομάρι.

Ψ.

Σημ. Συντάξεως. Πάσας τὰς ἀνωτέρω ἰδέας συμπεριζέται ὁ «Ἀσμοδαῖος», πλὴν μόνως τῆς οἰωνιζομένης ζημίας τῶν δύο Τραπεζῶν, αἵτινες γνωρίζουσι κάλλιστα τί πράττουσι.